11/11/2026

Μητροπολίτης Πειραιώς: «Χρειαζόμαστε κληρικούς, οι οποίοι θα μπορούν να χρησιμοποιούν τα σύγχρονα μέσα, χωρίς να χρησιμοποιούνται από αυτά»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Στο Συνεδριακό Κέντρο της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Νέου Φαλήρου συνήλθε σήμερα Τρίτη 10 Νοεμβρίου 2026 η Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς.

Αρχικά τελέστηκε από τον Σεβασμιώτατο **Μητροπολίτη Πειραιώς κ. Σεραφείμ**, εντός του Ναού, η Ακολουθία του Αγιασμού, παρουσία του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Αχελώου κ. Νήφωνος, βοηθού Επισκόπου και Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς και του Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου της τοπικής μας Εκκλησίας Πρωτοπρεσβυτέρου Ιωάννου Παναγιώτου.

Στη συνέχεια, στο Συνεδριακό Κέντρο, **ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ**, αφού καλωσόρισε τους Ιερείς στην ετήσια αυτή σύναξη, ανέπτυξε το θέμα της ιερατικής παρουσίας στο διαδίκτυο η οποία, όπως χαρακτηριστικά είπε «είναι ημέρα τη ημέρα αυξανομένη».

Ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, αναφέρθηκε στη σημασία της Συνοδικότητας στη ζωή και τη διακονία της Εκκλησίας, στις σύγχρονες κοινωνικές και τεχνολογικές εξελίξεις και στις νέες δυνατότητες, αλλά και προκλήσεις που δημιουργεί η ψηφιακή εποχή για την ποιμαντική διακονία. Ιδιαίτερα ανέπτυξε το ζήτημα της παρουσίας των κληρικών στο διαδίκτυο και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, αναδεικνύοντας τόσο τις ευκαιρίες που προσφέρουν για την Ευαγγελική μαρτυρία και την επικοινωνία με τους ανθρώπους, όσο και τους κινδύνους της προσωπικής προβολής, της παραπληροφόρησης, της αλλοίωσης του εκκλησιαστικού ήθους και της άκριτης χρήσης της τεχνητής νοημοσύνης. Παράλληλα, υπογράμμισε την ανάγκη διαμόρφωσης ενός πλαισίου ποιμαντικών αρχών για την ψηφιακή δραστηριότητα των κληρικών, με γνώμονα την εκκλησιαστική υπευθυνότητα, τη διάκριση, την ταπείνωση και τη διαφύλαξη της Μυστηριακής ζωής και της κοινωνίας των προσώπων.

Αναλυτικότερα ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στη σημασία του συνοδικού συστήματος στη ζωή της Εκκλησίας, υπογραμμίζοντας χαρακτηριστικά πως «η Συνοδικότητα αποτελεί πολύτιμη έκφραση της εκκλησιαστικής ζωής και διακονίας». Τόνισε, μάλιστα, ότι η σύναξη των ποιμένων «δεν αποτελεί απλώς θεσμό αλληλοεπικοινωνίας και γνωριμίας, αλλά τρόπον εκκλησιαστικής υπάρξεως, εντός του οποίου η ευθύνη, η μαρτυρία και η διακονία προσλαμβάνουν Συνοδικό χαρακτήρα. Το Συνοδικό πολίτευμα, το οποίο έχει βαθιές ρίζες στη ζωή και την παράδοση της Εκκλησίας, διασφαλίζει την από κοινού αντιμετώπιση των ζητημάτων, τα οποία απασχολούν το εκκλησιαστικό σώμα και προσφέρει τον αναγκαίο χώρο δια τον διάλογο, την ανταλλαγή της ποιμαντικής εμπειρίας και την αναζήτηση της καταλληλοτέρας εκκλησιαστικής τοποθετήσεως».

Στη συνέχεια, περιγράφοντας τις συνθήκες της σύγχρονης εποχής, έκανε λόγο για τις ραγδαίες κοινωνικές και τεχνολογικές μεταβολές, οι οποίες δημιουργούν νέες ανάγκες, αλλά ταυτόχρονα και νέες δυνατότητες ποιμαντικής παρουσίας. Η

Εκκλησία μας, όπως τόνισε χαρακτηριστικά, «καλείται να προσεγγίσει τον άνθρωπο όχι μόνο ως μέρος μιας κοινωνικής πραγματικότητος, αλλά ως μοναδικό και ανεπανάληπτο πρόσωπο το οποίο έχει ανάγκη να αισθανθεί ότι ακούγεται και αγαπάται».

Αναφερόμενος ειδικότερα στην τεχνολογική εξέλιξη και στην καθολική σχεδόν χρήση του διαδικτύου, επεσήμανε ότι έχει πλέον δημιουργηθεί ένας νέος χώρος επικοινωνίας, πληροφόρησης και αναζήτησης, στον οποίο η παρουσία των ανθρώπων αποτελεί καθημερινή πραγματικότητα.

«Η παρουσία των ανθρώπων στον ψηφιακό χώρο είναι πλέον καθημερινή πραγματικότητα», υπογράμμισε, σημειώνοντας πως η εξέλιξη αυτή δημιουργεί σημαντικά ερωτήματα και προβληματισμούς για την ποιμαντική ευθύνη της Εκκλησίας και ειδικότερα για την παρουσία των κληρικών στον ψηφιακό χώρο. «Ποια είναι τα όρια και οι δυνατότητες της ψηφιακής παρουσίας του κληρικού; Πώς δύναται η σύγχρονη τεχνολογία να υπηρετήσει την εκκλησιαστική επικοινωνία χωρίς να υποκαταστήσει την προσωπική συνάντηση και την μυστηριακή ζωή; Πώς διασφαλίζεται στον νέο αυτό χώρο η σοβαρότητα, η υπευθυνότητα και το εκκλησιαστικό ήθος της ιερατικής παρουσίας;», διερωτήθηκε.

Ο Σεβασμιώτατος διευκρίνισε πως «η Εκκλησία δεν απορρίπτει τα νέα δεδομένα, ούτε όμως τα αποδέχεται άκριτα», επισημαίνοντας ότι «η ποιμαντική διακονία μας καλείται να αναζητήσει τρόπους προσεγγίσεως του προσώπου, χωρίς να αλλοιώνει την ουσία και το ήθος της εκκλησιαστικής ζωής».

«Το διαδίκτυο, παρά τις όποιες επιφυλάξεις, φαίνεται πως είναι πλέον μια αντικειμενική πραγματικότητα στη ζωή μας», ανέφερε στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, επισημαίνοντας ότι η χρήση του έχει επεκταθεί σε όλους σχεδόν τους τομείς της καθημερινότητας, «κατά συνέπεια και στη ζωή των κληρικών αφού οι κληρικοί ζουν μέσα στην κοινωνία και είναι μέρος της». Η πραγματικότητα αυτή, όπως παρατήρησε, έχει ήδη δώσει θετική απάντηση στο ερώτημα εάν οι κληρικοί πρέπει να χρησιμοποιούν το διαδίκτυο.

Αναφερόμενος στη σχετική τοποθέτηση της Εκκλησίας της Ελλάδος, επεσήμανε ότι έχει γίνει αποδεκτή η αξιοποίηση των σύγχρονων μέσων από τους κληρικούς, με σκοπό την εκπλήρωση της υψηλής αποστολής τους. «Κατ’ αρχήν έχει αποδεχθεί ότι οι κληρικοί της χρησιμοποιούν τα σύγχρονα μέσα για να εκπληρώσουν την υψηλή τους αποστολή που ο ίδιος ο Κύριος τους ανέθεσε: να γίνουν ‘’αλιείς ανθρώπων’’», ανέφερε χαρακτηριστικά θέτοντας παράλληλα το ερώτημα εάν το διαδίκτυο είναι καλό ή κακό. «Την αξιολογική απάντηση στο ερώτημα ‘’καλό ή κακό το διαδίκτυο;” θα δώσει ο ίδιος ο χρήστης – άνθρωπος. Από τον σκοπό και

τον τρόπο χρήσεως. Γιατί και πώς το χρησιμοποιεί...», υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος, προειδοποιώντας για τους κινδύνους που μπορεί να κρύβει η αλόγιστη χρήση του διαδικτύου, όπως η εξάρτηση, η απώλεια πολύτιμου χρόνου, η επιβάρυνση της ψυχοσωματικής και πνευματικής υγείας, αλλά και η έκθεση του ανθρώπου σε περιεχόμενο που μπορεί να αποβεί επιζήμιο για την πνευματική του ζωή.

Στο πλαίσιο αυτό, τόνισε ότι η τεχνολογική ανάπτυξη πρέπει να συνοδεύεται από αντίστοιχη πνευματική ωριμότητα και αυξημένο αίσθημα ευθύνης. «Η τεχνολογική πρόοδος, νομίζω όλοι συμφωνούμε σε αυτό, απαιτεί και την ανάλογη πνευματική πρόοδο. Με την αύξηση των δυνατοτήτων πρέπει να έχουμε και αύξηση της αίσθησης των υπευθυνοτήτων χάριν της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Βέβαια είναι δύσκολος ο αγώνας και άνισος. Παρά ταύτα πρέπει να τον αναλαμβάνουμε».

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στις θετικές δυνατότητες που προσφέρει το διαδίκτυο για την προσέγγιση ανθρώπων, ιδίως των νέων, οι οποίοι δεν έχουν ουσιαστική επαφή με την ενοριακή ζωή. Μέσα από ψηφιακές δημοσιεύσεις, ομιλίες, βίντεο, απαντήσεις σε ερωτήματα, ενημερωτικό και κατηχητικό υλικό, οι κληρικοί μπορούν να προσεγγίσουν ανθρώπους που για διάφορους λόγους δεν επισκέπτονται τους Ναούς.

Αναφέρθηκε, μάλιστα, στις προσπάθειες που πραγματοποιούνται ήδη από εκκλησιαστικούς φορείς και συνεργάτες, με στόχο την παροχή έγκυρης εκκλησιαστικής ενημέρωσης και την αντιμετώπιση της παραπληροφόρησης. Μάλιστα, επεσήμανε ότι η δραστηριοποίηση αιρετικών ομάδων στο διαδίκτυο καθιστά ακόμη πιο επιτακτική την ανάγκη υπεύθυνης και έγκυρης εκκλησιαστικής παρουσίας, καθώς, όπως σημείωσε, «βλέπουμε ότι και οι αιρετικοί δραστηριοποιούνται και χρησιμοποιούν συστηματικά το διαδίκτυο και με ελκυστικά δολώματα συλλαμβάνουν ως ιχθύες τους ανυποψίαστους, κυρίως, ανθρώπους».

Παράλληλα, αναφέρθηκε στη δυνατότητα που προσφέρουν τα ψηφιακά μέσα σε ανθρώπους οι οποίοι, λόγω της κατάστασής τους (ασθενείς, απόδημοι, ηλικιωμένοι κ.λπ.), δεν μπορούν ευλόγως να συμμετάσχουν σε τέτοιες εκκλησιαστικές λειτουργίες, έχουν μέσω των ψηφιακών μέσων τη δυνατότητα μιας κάποιας παρηγορητικής και ενισχυτικής επικοινωνίας. «Ας θυμηθούμε τη χρησιμότητα των social media στην εποχή του κορονοϊού, που, εκτός των άλλων, μεταδίδαμε τοιουτοτρόπως και τις Ιερές Ακολουθίες», σημείωσε.

Ωστόσο, ο Σεβασμιώτατος διευκρίνισε ότι η ψηφιακή μετάδοση των Ιερών Ακολουθιών δεν μπορεί να υποκαταστήσει την πραγματική μετοχή στη μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας. «Πρέπει να καταστήσουμε σαφές ότι μια οικονομία, μια λύση ανάγκης για τους δικαιολογημένα απόντες, δεν μπορεί να είναι κανόνας και ότι άλλο πράγμα είναι η σύνδεση και η επικοινωνία και άλλο η ψυχοσωματική παρουσία και η κοινωνία στην Εκκλησία», είπε χαρακτηριστικά.

Στη συνέχεια, ανέφερε πως «υποκρύπτεται ένας άλλος σοβαρός πειρασμός: να μεταβληθεί ο ποιμένας σε influencer. Ως γνωστόν, έτσι ονομάζεται κάποιος που έχει κτίσει κοινό». Επεσήμανε ότι η δημιουργία πολυπληθών ψηφιακών κοινοτήτων γύρω από συγκεκριμένους κληρικούς μπορεί να οδηγήσει σε προσωποκεντρικές αντιλήψεις, στην καλλιέργεια οπαδών και τελικά στην υπονόμευση της ενότητας του εκκλησιαστικού σώματος. Στο πλαίσιο αυτό, σημείωσε ότι «ο αριθμός των επισκέψεων και των ακολούθων, των like’s, είναι αλήθεια ότι προκαλεί το ενδιαφέρον πολλών», επισημαίνοντας παράλληλα την ανάγκη ο κληρικός να μην επιδιώκει την προσωπική του προβολή, αλλά να οδηγεί τους ανθρώπους στον Χριστό και στην Εκκλησία Του.

Ιδιαίτερο προβληματισμό εξέφρασε και για την παρουσία κληρικών οι οποίοι, ακόμη και όταν δηλώνουν ότι εκφράζουν προσωπικές απόψεις, είναι δυνατόν να δημιουργούν στους πιστούς την εντύπωση ότι οι τοποθετήσεις τους αποτελούν επίσημες θέσεις της Εκκλησίας, αφού, όπως επεσήμανε, «ακόμη και όταν

δηλώσουν ότι πρόκειται για έκφραση προσωπικών τους απόψεων, δύσκολα μπορεί να το κατανοήσει ο λαϊκός αποδέκτης τους. Γιατί όποιος ταυτίζει εκείνο που λέει ο κληρικός με τη διδασκαλία της Εκκλησίας, πιστεύει ακριβώς ότι αυτός ο άνθρωπος είναι η Εκκλησία. Και νομίζω σωστά κάνει την ταύτιση, γιατί του είναι αδιανόητο να έχει ο κληρικός άλλη άποψη από εκείνη που διδάσκει η Εκκλησία, αφού δεν μπορεί κάποιος να δουλεύει ταυτόχρονα σε δύο κυρίους».

Ακολούθως, έθεσε το ερώτημα σχετικά με τα ζητήματα που μπορεί και πρέπει να πραγματεύεται ένας κληρικός στο διαδίκτυο, υπογραμμίζοντας ότι κάθε κληρικός οφείλει να γνωρίζει τα χαρίσματα, τις δυνατότητες και τα όρια της διακονίας του. Παράλληλα, τόνισε την ανάγκη να ζητείται η ευλογία της Εκκλησίας για την ψηφιακή δραστηριότητα των κληρικών, ώστε αυτή να έχει πνευματική θεμελίωση και να διασφαλίζεται η εκκλησιαστική τάξη.

Αναφερόμενος στην αποστολή του κληρικού, υπογράμμισε ότι αυτή καθορίζεται από την εντολή του ίδιου του Κυρίου για το κήρυγμα του Ευαγγελίου και τη μαθητεία όλων των ανθρώπων. Σημείωσε ότι ο κληρικός οφείλει «να καταθέτει τη μαρτυρία Ιησού Χριστού μετά σοφίας και συνέσεως και διακρίσεως, δίχως αυθαίρετες σκέψεις ή υποκειμενικές υποθέσεις», τονίζοντας παράλληλα ότι ο δημόσιος λόγος των κληρικών πρέπει να διακρίνεται από εγκράτεια, υπευθυνότητα και εκκλησιαστικό φρόνημα. Στο σημείο αυτό διευκρίνισε ότι η Εκκλησία δεν επιδιώκει τη φίμωση των ανθρώπων ούτε φοβάται την ελευθερία της έκφρασης και τον στοχασμό, αλλά απαιτεί υπεύθυνη διαχείριση του λόγου, με γνώμονα την οικοδομή των πιστών και τη διαφύλαξη της ενότητάς της. «Δεν ζητούμε φιμωμένους ανθρώπους, αλλά εγκρατείς στη γνώση. Όχι ανενημέρωτους, αερολόγους και προχειρολόγους. Δεν φοβόμαστε την ελευθερία και τον στοχασμό ως Εκκλησία, αλλά ζητούμε προσεκτικούς στο ήθος, στην πίστη, τη ζωή και τον τρόπο. Με εκκλησιαστικό φρόνημα, ώστε να προκύπτει ωφέλεια στους συμμετέχοντες συνανθρώπους μας και να μην εκτίθεται, δημοσίως μάλιστα και με τις αστοχίες κάποιων, η Εκκλησία», είπε χαρακτηριστικά.

Ιδιαίτερη επισήμανση έκανε και στους κινδύνους που σχετίζονται με την προστασία των προσωπικών δεδομένων και την ιδιωτικότητα στον ψηφιακό χώρο, ιδίως όταν οι επικοινωνίες αφορούν προσωπικά και πνευματικά ζητήματα. «Χρήσιμο είναι επίσης να γνωρίζει καλά ο χρήστης του διαδικτύου ότι είναι ψευδής η εντύπωση πως η ψηφιακή συνομιλία είναι ιδιωτική και ότι προστατεύονται πλήρως τα προσωπικά δεδομένα», τόνισε ο Σεβασμιώτατος εκφράζοντας και την ανησυχία του για τη χρήση της τεχνητής νοημοσύνης και τις δυνατότητες δημιουργίας περιεχομένου που δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. «Σήμερα δημιουργούνται κείμενα, φωτογραφίες, εικόνες, βίντεο,

με συνθετική φωνή, που δημιουργούν σοβαρές επιφυλάξεις για την ποιμαντική επικοινωνία και σχέση», ανέφερε, διερωτώμενος κατά πόσο είναι ασφαλής η χρήση της τεχνητής νοημοσύνης για την προετοιμασία κηρυγμάτων, θεολογικών κειμένων και άλλων εργασιών, χωρίς προηγούμενο έλεγχο της ακρίβειάς τους.

Στη συνέχεια, εξέφρασε την ανησυχία του για τις πρόσφατες εξελίξεις στον τομέα της τεχνητής νοημοσύνης, κάνοντας αναφορά σε προειδοποιήσεις ερευνητών σχετικά με τους κινδύνους που ενδέχεται να προκύψουν από την ανεξέλεγκτη ανάπτυξή της. «Ιδιαίτερη ανησυχία προκαλεί η πρόσφατη εξέλιξη στον τομέα της τεχνητής νοημοσύνης», σημείωσε, προσθέτοντας ότι «η AI μπορεί να βγει εκτός ελέγχου».

Όλα τα παραπάνω «οδηγούν το λιγότερο στην ανάγκη δημιουργίας ενός πλαισίου ποιμαντικών αρχών χρήσης του διαδικτύου εκ μέρους των κληρικών, μιας και ούτε η άκριτη αποδοχή του διαδικτύου, ούτε μια φοβική αντιμετώπισή του που θα οδηγούσε σε γενική απαγόρευση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης είναι σωστή».

Μεγάλη σπουδαιότητα για την ορθή αντιμετώπιση των νέων δεδομένων απέδωσε στη διάκριση, την οποία αποκάλεσε «βασιλίδα των αρετών». «Χρειάζεται και εδώ, εκτός από την επαγρύπνηση, και η αρετή των αρετών: η διάκριση. Η βασιλίδα των αρετών!», τόνισε χαρακτηριστικά, αναφέροντας στη συνέχεια την παρουσίαση ορισμένων βασικών αρχών για την ψηφιακή παρουσία των κληρικών, τις οποίες άντλησε από Συνοδικές Εγκυκλίους.

Μεταξύ των βασικών αυτών αρχών, ανέφερε πως δεν πρέπει να «λησμονούμε ότι ο κληρικός παραμένει κληρικός και στο διαδίκτυο» και πως «ο κάθε κληρικός δεν αποτελεί αυτόνομη εκκλησιαστική αυθεντία. Η δημόσια παρουσία του οφείλει να εκφράζει την εκκλησιολογική σχέση με τον Επίσκοπο και την τοπική Εκκλησία και την Ιερά του Σύνοδο».

Παράλληλα, σημείωσε ότι η ένταξη στην Εκκλησία συνεπάγεται συγκεκριμένες υποχρεώσεις και προτεραιότητες, οι οποίες απορρέουν από την κανονική της παράδοση. «Δεν καταργούνται μεν τα συνταγματικώς κατοχυρωμένα ανθρώπινα δικαιώματα, δίνουν δε την προτεραιότητα στα υπό των Ιερών Κανόνων προβλεπόμενα. Άλλοι η λογική του κόσμου και άλλοι της Εκκλησίας μας», είπε χαρακτηριστικά. «Ο κληρικός οφείλει να κατανοεί αυτοσυγκρατούμενος ότι δεν χρειάζεται δημόσια τοποθέτηση για κάθε θέμα και κάθε γεγονός. Καμιά πληροφορία δεν πρέπει να αναπαράγεται χωρίς προηγούμενο έλεγχο, ιδίως όταν αφορά πρόσωπα ή σοβαρά κοινωνικά ή εκκλησιαστικά θέματα», συμπλήρωσε.

Επεσήμανε, επίσης, πως απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή και στις προσωπικές

ψηφιακές επικοινωνίες, ενώ η παρουσία των κληρικών στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης δεν πρέπει να αποσκοπεί στη δημιουργία προσωπικής εικόνας και δημοφιλίας. Αντιθέτως, πρέπει να παραπέμπει στον Χριστό και στην Εκκλησία Του και να οδηγεί στην πραγματική εκκλησιαστική κοινωνία. «Η διαδικτυακή επικοινωνία πρέπει να οδηγεί στην πραγματική συνάντηση, στην ενορία, στην λατρευτική ζωή και στο Ποτήριο της Ζωής και της κοινωνίας των προσώπων», τόνισε.

Ακολούθως, αναφέρθηκε σε σχετικές εγκυκλίους της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, του 2002 και του 2015, οι οποίες καθορίζουν το πλαίσιο λειτουργίας εκκλησιαστικών ιστοσελίδων και προσωπικών σελίδων κληρικών και μοναχών στο διαδίκτυο.

Παρουσιάζοντας το περιεχόμενο των σχετικών συνοδικών κατευθύνσεων, επεσήμανε ότι η ψηφιακή παρουσία των ενοριών και των εκκλησιαστικών φορέων μπορεί να υπηρετεί την ενημέρωση των πιστών για τις Ιερές Ακολουθίες, την πνευματική και φιλανθρωπική δράση, τις κατηχητικές δραστηριότητες, τις εθελοντικές πρωτοβουλίες και την ιστορία των ναών και των προσκυνημάτων.

«Σήμερα είναι αναγκαία και μια βασική κατάρτιση των κληρικών για την ψηφιακή επικοινωνία», επεσήμανε στην συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, «όχι για να μεταβληθεί ο κληρικός σε επαγγελματία της επικοινωνίας», όπως χαρακτηριστικά είπε, «αλλά για να γνωρίζει πώς λειτουργούν οι ψηφιακές πλατφόρμες, πώς δημιουργούνται οι μηχανισμοί εθισμού και πόλωσης, πώς προστατεύονται τα προσωπικά δεδομένα, πώς αντιμετωπίζεται η παραπληροφόρηση, ποιοι είναι οι κίνδυνοι των προσωπικών μηνυμάτων, πώς προστατεύονται οι ανήλικοι, πώς δημιουργείται το ψηφιακό αποτύπωμα και ποια νέα προβλήματα δημιουργεί η λεγόμενη τεχνητή νοημοσύνη».

Ολοκληρώνοντας την εισήγησή του, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι η αυξανόμενη παρουσία των κληρικών στο διαδίκτυο δεν αποτελεί ένα παροδικό φαινόμενο, αλλά μια πραγματικότητα που αναμένεται να διευρυνθεί ακόμη περισσότερο, καθώς οι τεχνολογίες και οι ψηφιακές πλατφόρμες εξελίσσονται με ταχύτατους ρυθμούς. Ωστόσο, όπως τόνισε, το ουσιαστικό ερώτημα θα παραμένει πάντοτε το ίδιο: «Πώς μπορεί η Εκκλησία να βρίσκεται εκεί που βρίσκεται ο άνθρωπος, χωρίς να χάνει τον τρόπο με τον οποίο υπάρχει η ίδια ως Εκκλησία. Δεν χρειαζόμαστε, ασφαλώς, μια Εκκλησία φοβισμένη απέναντι στην τεχνολογία. Ούτε, όμως, μια Εκκλησία που υιοθετεί άκριτα τους κανόνες της. Χρειαζόμαστε κληρικούς, οι οποίοι θα μπορούν να χρησιμοποιούν τα σύγχρονα μέσα, χωρίς να χρησιμοποιούνται από αυτά. Να έχουν παρουσία, χωρίς αυτοπροβολή. Να υπερασπίζουν την αλήθεια, χωρίς εμπάθεια. Να δημιουργούν επικοινωνία που οδηγεί σε κοινωνία. Να χρησιμοποιούν την τεχνολογία, χωρίς να επιτρέπουν, όμως,

στην τεχνολογία να καθορίζει ή να αλλοιώνει την ποιμαντική τους ταυτότητα».

Συνοψίζοντας το βασικό ζητούμενο της ψηφιακής εποχής για την Εκκλησία, επεσήμανε ότι το ζητούμενο δεν είναι απλώς η ενίσχυση της διαδικτυακής παρουσίας της, αλλά κυρίως η διαφύλαξη και η ανάδειξη του εκκλησιαστικού ήθους μέσα σε αυτήν. «Περισσότερο εκκλησιαστικό ήθος μέσα στην παρουσία μας στο διαδίκτυο», τόνισε χαρακτηριστικά.

«Είναι μια πρόκληση – πρόσκληση και ταυτόχρονα ευλογία. Ευχηθείτε, λοιπόν, θερμά παρακαλώ, να απαντήσουμε όλοι προς Δόξαν Θεού, με εκκλησιαστικό φρόνημα, ποιμαντική διάκριση και ταπείνωση. Να μην αλλοτριωθούμε, αλλά να ευαγγελιστούμε το αναστημένο ήθος ενός άλλου εκκλησιαστικού τρόπου υπάρξεως», είπε ολοκληρώνοντας.

Μετά το πέρας της ομιλίας του Σεβασμιωτάτου ακολούθησε γόνιμος και εποικοδομητικός διάλογος επί του σημαντικού αυτού θέματος που προβληματίζει και απασχολεί όλους.

Η Ιερατική Σύναξη της τοπικής μας Εκκλησίας ολοκληρώθηκε με κοινή τράπεζα που παρέθεσε η Ενορία του Αγίου Δημητρίου Νέου Φαλήρου.

